

**PHẬT BỔN HẠNH KINH**  
(PHẬT BỔN HẠNH TÁN TRUYỆN)

**QUYỂN 5**

**Phẩm 21: PHẬT LÊN CUNG TRỜI ĐAO-LỢI VÌ MẪU THÂN THUYẾT PHÁP**

*Dem cam lộ chánh pháp  
Làm người đời no lòng  
Gieo hạt giống giải thoát  
Đều được hưởng quả báo.  
Công đức Phật như nhật  
Chánh pháp như ánh sáng  
Giới phẩm như nước trong  
Có ra từ suối trời  
Mẹ như sen báu mẫu  
Và hoa rừng cây trời  
Sắp đến kỳ nở rộ  
Nên Phật lên Đao-lợi.  
Ánh mặt trời chiếu sáng  
Đêm trăng tỏ ngời ngời  
Phật soi trời thế gian  
Ngân ấy trang nghiêm đẹp  
Vua mặt trời nghĩ rằng:  
Vua mặt trời đến nơi  
Vì đời kính ý trời  
Cúi đầu lễ chân Phật.  
Vua mặt trăng nghi ngờ  
Bỏ chỗ thấy thật sáng  
Ánh sáng trăng tốt đẹp  
Quy về trăng tuệ người  
Vắng lặng hơn trời Phạm  
Chiếu diệu như Thiên đế  
Sâu xa hơn biển cả  
Bất động núi Tu-di.  
Cây các báu vua trời  
Tên là Thế trú độ  
Ngôi dưới vàng ánh sáng  
Núi vàng bóng cây báu  
Thấy mẹ hoàng hậu mẫu  
Trồng quả phước thành thực  
Hoặc có nơi nên trồng  
Hoặc có nơi nên bỏ*

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dùng đức thanh tịnh Phật  
Mặt chiếu như châu sáng  
Người thấy tâm thanh tịnh  
Nước báu dưới nước trong.  
Khi ấy Phật Thế Tôn  
Dùng tiếng Phạm trong trời  
Mưa thuốc pháp cam lộ  
Đối Từ mẫu thuyết pháp:  
“Rơi vào khổ chia lìa  
Sinh thiên có họa ấy  
Tham cầu nhiều cũng chết  
Đó là khổ thế gian.  
Địa ngục nấu, thiêu đốt  
Quý đói khát cháy khô  
Súc sinh ăn nuốt nhau  
Năm căn khổ không yên  
Ở nơi chỗ thọ thân  
Các khổ thường theo  
Muốn rời các khổ nã.  
Chỉ có diệt, vô vi  
Nên biết khổ ba cõi  
Như vết thương nhiễm trùng  
Còn hơn nung sắt áp  
Không thể trị vết thương  
Thế gian khổ như vậy.  
Biết nhân duyên khổ sinh  
Biết chỗ khổ kia diệt  
Biết lý do khổ tan  
Biết khổ năm ấm thanh  
Biết lý do trần lao  
Biết chỗ trần lao diệt  
Diệt đó gọi vô vi.  
Cho nên đường diệt ấy  
Gọi là Bát Thánh hiền  
Các độc trần lao đó  
Đều cháy tiêu không còn  
Sinh tử rất đáng sợ  
Tiến lui không đáng nương,  
Như mặt nạ con hát  
Cởi ra rồi đeo vào.  
Hoặc uống cam lộ trời  
Lại uống nước đồng sôi  
Hoặc ăn cam lộ trời  
Lại ăn hòn sắt nóng  
Hoặc lại đến nhà trời

Hoặc kéo xe sắt đốt  
Hoặc vua hoặc hành khất  
Quý đỏi rồi súc sinh  
Duyên trước đã chỉ định  
Chạy nhảy như đánh cầu  
Lên xuống khắp ba cõi  
Chọn từ có đến không.”  
Nghe nói pháp ấy rồi  
Người mẹ diêu vua trời  
Tám mươi tám lao kết  
Tâm người đều diệt hết  
Ý an trụ pháp mâu  
Lại khiến ba cầu sạch  
Đốt tan trần lao mạnh  
Hoàng hậu chứng tam đạo.  
Trong đại hội vô số  
Hoa sen cõi trời, người  
Đều nở ra cùng lúc  
Như hoa gặp mặt trời.  
Bấy giờ hoàng hậu dậy  
Với lòng đầy vui mừng  
Như vàng dương qua núi  
Ánh sáng càng sáng trưng  
Với lòng thương kính Phật  
Lễ chân rồi bạch rằng:  
“Xưa nay mẹ chưa từng  
Được con dâng trọng cống  
Vô số kiếp nhờ đất  
Lòng chưa từng thỏa mãn  
Thiên dục chẳng đầy đủ  
Không như nay đầy đủ  
Biết đủ khiến ta đủ  
Dứt đấm không còn mê  
Nhất thiết trí Ta ngộ  
Không mâm dứt giống ngã.  
Bấy giờ vô số trời  
Nghe đại pháp nhiệm mâu  
Liên gieo giống đức lành  
Gieo giống Phật thanh khiết.

M